

wjesczy, dñj ſym ſmuth wot rje-
cha we kriwi teho Jehnecja.

4. Prawy sc̄ineny ja budu
be wschej mojej ſaſlužby, Boh
je nadny tajkem' ludu, kiž ſu
wulzy rjeschnizy, kiž pak tola
ſwoje rjechi snaja, a jim nejſu
ſmijechi, ale psches tej wjern
mož reku ſwjetej dobru noz.

5. Rjeschny ſwjecje, twoje
waschnje to me njetko wuru-
dji, dñj mi Jesus ſwjecji jaſ-
nje ſnuſkach wmozej wutrobi.
Moja duscha ma njetk Boha, da
dji ſloſchtom moja noha ktwo-
jim bratram do ſmercji, kiž
ſu wwojeri wumreli.

6. Ćji njett ſchitko wujiva-
ju, kiž ſu wuſli we mjeri, a to
ſamo woladaju, ſchtož ſu pre-
dy wjerili, cji njett widja Boju
jaſnosz, a tam maju wulku kraſ-
nosz, da wjer moja wutroba do
poſlenho ſdynchnenja.

7. Lubn Botze, ty ſy ſlubit,
ſchtuž bdje wjericj do konza, a
je rječam knestwo rubiš, ſo ton
ſbojnoscz namaka. Ach! da daj,
ſo moja kona podla Jezuſowho
throna tež ſo ſwjecji, dñj ja
mrw, a tak weſky ktebi du.

430.

Sedyn starv evangelis ki kyrlisch wot
ſafonja a wot Evangeliona, a wot
prawych c̄inenja zylje psches wjeru.
Es ist das Heil uns kommen her ic.

La ſbojnoscz jow ſtam pschi-
thadja wot Bojej lutej nadn, te
ſutki pomhacj nemoja, w nich
numasch Janej radj: La wjera

Kryſta ſapschimne, kiž ſa nas
ſchjech doſz c̄init je, won je
ton prawy ſrjednik.

2. Schtož Boh wtých ka-
ſnjach pſchitasa, dñj djerjecj ne-
mojachmy, duž knam ſo nuſa
namaka, my Boha roſniewach-
my, duchej ſo ſc̄jela nochzesche,
kaž wkaſnjach porucjene je, ſo
ſnami ſtalo bjesche.

3. Nas falschne myſlje ſje-
bachu, jak by po Bojej woli
ſcho, ſchtož te kaſnje jadachu,
my ſami c̄inicj moli. Da ka-
ſnje jeno ſchpihel ſu, kiž rjesch-
nu ſloſz nam pokaju we naſchim
ſlabem c̄jeli.

4. Tu ſloſz nam mojno ne-
bjesche ſe ſwojej mozu moricj,
hacj runje to bje ſphtane, da
rjech ſo zysche ſporicj, rjech
ſo nam ſchitkim pſchirodji, da
ton tu prawdu nepraji, kiž je
ſo ſutkow kvalicj.

5. Da ſchak te kaſnje bjr-
bjachu bycj prawje dopelnene,
ktem' poſlany Sſyn Boži bu,
ſam c̄lowek narodjeny, ton
je ſchje kaſnje dopelnit, njew
Botza wot nas wobrocjil, kiž
na nas ſchitkow djiſche.

6. A dokelj njett psches Kry-
ſtusa je ſafon dopelneny, da
wjerny na to kędjbū ma, ſo won
je wumojeny, a retne: Psches
twoje wumrecjje, moj Kneže,
mam ſa žiwenje, ty ſapłacjil
ſy ſa mne.

7. Ja temu ſchon ſo bo-
wjerju, twoj ſlub me nemje
jebacj, dñj ktebi ſtaju nadjiju,